

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം ൧൨ |

ഇടവം ൧൯൦൩.

| ലക്കം ൫

മംഗളം

സ്നേഹത്താൽ താണിറങ്ങി ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യാവസ്ഥയും തങ്കുലാറ്റും
ഭരിച്ചും ക്ഷീണമാനവലതരകറ്റിനോടും ചെട്ടുകെ ണ്ടും,
മോഹത്താൽ വന്നതും സകലവുമകലത്തുളവാൻ ലഭ്യവെ
ദേഹത്തലങ്ങുമിങ്ങും മുറിവുകളുമതങ്ങുവൻ കാത്തിട്ടിട്ടെ.

പി. ജി. ശമുവേൽ.

“സ്വർഹായെ”

അവസാനത്തോളം കണ്ണാൻ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഗ്രഹിക്ക
ന്നവരുടെ പേരെഴുത വെച്ച അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മാസത്തി
ലും തീയതിയിലും അവർക്ക് വേണ്ടി കണ്ണാൻ ചൊല്ലുവാനായി ഉ
ണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി വാചനകാരിൽ പലരും അറി
ഞ്ഞിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടല്ലോ.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പലരും വലിയ ആഗ്രഹത്തോടും സ
ന്തോഷത്തോടും ചേരുന്നതായും ഒരു കണ്ണാൻ ചെയ്തി നിശ്ചയി
ച്ചിരിക്കുന്ന മൂലധനമായ ചത്തരൂപാ പോരെന്നും സംഖ്യ കൂട്ടി
വയ്ക്കണമെന്നും പറയുന്നതായും പലർ സംഖ്യ കൂട്ടി കൊടുക്കുന്ന
തായും അറിയുന്നു.

പൂർവ്വികാകൾ

അപ്പൊസ്തലകാലത്തെ ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളായ വേദപുസ്തകം
നന്നാ ഭാഷകളിലും തർജ്ജമ ചെയ്തപ്പോൾ കിട്ടിയിരുന്നതിനാൽ അതു
എല്ലാക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും സ്വീധനമായിരിക്കുന്നു. അപ്പൊസ്തല
കാലത്തോടടുത്തും തുടന്നും ജീവിച്ചിരുന്നവരും അപ്പൊസ്തല
ന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ സഭയുടെ തുണകളായിരുന്നവരുമായ ചി
ല പിതാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കൃതികളും ഏറ്റക്കുറവും
ഷിച്ചിട്ടുള്ള അവ വേദപുസ്തകത്തെക്കാൾ ഒട്ടും മാനുഷവില്ലാത്തവ
യാകുന്നു എങ്കിലും അവയ്ക്കു അത്രപ്രചാരം വന്നിട്ടില്ല. മുൻകാലങ്ങ
ളിൽ ഈ വക എഴുത്തുകൃത്തുക്കൾക്കും വേദപുസ്തകത്തോടൊപ്പം പ്ര
ചാരവും സമ്മതവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ നവീകരണ കാ
ലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന കാൻറർബറി ആർച്ചുവിഷോപ്പ് ക്രൂൺമൻ ഏ

തു പള്ളിയിൽ മെന്നാച്ചാ പ്രധാനമായി തിരകം ചെയ്യുവന്നു
 തു അതുപള്ളിയിൽ പൂർവ്വിതാകളായിരുന്ന ബാസെലിയോസ,
 ഗ്രിഗോറിയോസ, ഇരാനിയോസ, കിപ്രോമനോസ, മുതലായ
 മഹാത്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയ ചൈബ്രെറി ഉണ്ടാണെന്നാ
 യിരുന്നു. മതസംബന്ധമായ തക്വിഷയങ്ങളിൽ പ്രാമീനപി
 താകൾ എന്തുപറയുന്നു എന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 പതിവായിരുന്നു. ഇുകർ, പീയർസൻ, അബ്രഹാം, ബുൾ മുതലായി
 പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട അംഗിയാ ബിഷപ്പന്മാരുടെ കൃതികൾ വായിച്ചാ
 രു അവർ പൂർവ്വിതാകളെ എത്ര മതിച്ചിരുന്നു എന്നും കാണാം.
 സഭയുടെ ഉപദേശങ്ങളും ആചാരങ്ങളും പ്രവചനപ്പെടുത്തുന്നതു
 വേദപുസ്തകത്തിലെ അപ്രകൃതങ്ങളായ തൊട്ടുകുറിപ്പുകൾ കൊണ്ടു മാ
 ത്രം പോരാ പൂർവ്വിതാകളുടെ നടപടിയിൽ അപ്പൊസ്തല
 കാലത്തും അടുത്ത കാലത്തുമുണ്ടായ രുന്ന നടപ്പു തിട്ടപ്പെടുത്തി വേ
 ണമെന്നുള്ള സത്യം കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒക്സഫോർഡിലെ വി
 ദ്വാന്മാർ വ്യക്തമായി തെളിയിച്ചതിനോടു കൂടി അംഗ്ലിക്കാ സഭയി
 ൽ ഒരു ജീവൻ വീഴുകയും അവരിൽ അനേകർ (എന്നു വച്ചാൽ
 ഹൈമച്ചുകാർ) ദേവത്തിന്റെ സത്യം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുക
 യും ചെയ്തു. ഈ കാലത്തു സുറിയാനി സഭയ്ക്കുള്ള ഒരു കുറച്ചു ഈത
 രാ മനസ്സിലാക്കി ആ വക പ്രാമീന ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അഭ്യസിക്കാത്ത
 നാണ്. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ഒരു അംഗിയാ പണ്ഡിതൻ എഴുതി
 യിരിക്കുന്നതുപോലെ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ മഹാവലിയു
 ണകൾ പൂർവ്വിതാകൾ ആകുന്നു അവരുടെ കൃതികൾ കാതോലി
 ക്കാർക്കടുത്ത സത്യത്തിന്റെ മാതൃകകളും ആകുന്നു”.

അപ്പൊസ്തല കാലത്തോടു അടുത്ത പൂർവ്വിതാകളിൽ വച്ചു
 പ്രഥമഗണനീയന്മാർ റോമയിലെ ക്ലീമീസ, അന്ത്യോപ്പായി
 ലെ ഇഗ്നാത്യോസ, സ്റ്റർനായിലെ പൊലികാർപ്പോസ, ഇവർ ആ
 യിരുന്നു. ഇവർ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ജീവകാലത്തു അപരോ
 ട സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുവരും, അപ്പൊസ്തല പാരമ്പര്യങ്ങളെ ആ
 ചരിച്ചുവന്ന സഭകളിൽ ദേലട്ടസമാനം വഹിച്ചവരും ആയിരു
 ന്നു. യോഹന്നാൻ ജീഹാമയുടെ മരണത്തോടു അടുത്ത കാലത്തു ക്രി
 സ്തീ മസമുദായങ്ങളുടെ ജീവിതസ്വഭാവം ഈ പിതാക്കളുടെ എഴുത്തു
 കളിൽ നിന്നു വ്യക്തമായി കാണാം.

ഈ മൂന്നുപരിൽ വച്ചു പൂർവ്വികനായിരുന്നതു ക്ലീമീസായി
 രുന്നു. ഇദ്ദേഹം റോമയിലെ ബിഷപ്പായിരുന്നു എന്നത്രെ
 വിശ്വാസം. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെതായി കേരത്തിയാ സഭയ്ക്കു എഴു
 തിയ ഒരു ലേഖനം പ്രധാനമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ എഴുത്തുകാരൻ
 ക്ലീമീസായിരുന്നു എങ്കിലും “റോമയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ദൈ
 വസഭ കൊരിന്തിയായിൽ അധിവസിക്കുന്ന ദൈവസഭയ്ക്കു” എന്നു

മുഖ്യരായോടു കൂടിയാണ ഈ ചേവനം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ കാലത്തു ഓമയിലെ സഭപിഡയിൽ ഇരുന്നിരുന്നു എങ്കിലും വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും ഐക്യത്തിൽ ആയിരുന്നു എന്ന ഈ ചേവനത്താൽ നമുക്കു കാണാം. അവിടെ ശുദ്ധ പൗരസ്ത്യ സിന്റെ കാലത്തു ഓരോ വീടുകളിൽ സ്വകാര്യമായി കൂടിവന്ന സഭ കരയോജിച്ചു പട്ടകാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുവന്ന ഒരു ഐക്യസഭയാ യിൽനിന്നു എന്നും അവർ ഒരേ രീതിയിൽ ആരാധന കഴിച്ചുവന്നു എന്നും ആരാധനയിൽ പ്രധാന ശിശുക്കു കണ്യാനമായിരുന്നു എ ന്നും കൂടെ ഇതിൽ നിന്നു നമുക്കു കാണാം. നേരെമറിച്ചു കൊരിന്ത്യാ സഭയിൽ പട്ടകാരം ഭരണക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും പൗരസ്ത്യ സിന്റെ കാലത്തു തന്നെ ആരംഭിച്ചതായി നാം ഓമിക്കുന്നു. കക്ഷി പിണകം പിന്നീടു മൂത്ത അതു മൂലം സാക്ഷാൽ ഭരണനായും മറ്റും ഭാരതമായിരുന്ന മില പട്ടകാർ തള്ളപ്പെട്ടുപോന്നു ഇടയാകയാ സ ഭപാജാതികളുടെ ഭൂരിമിത ആക്ഷേപകരമായി തിരുകയും ചെയ്തു. ഓമയിലെ സഭയുടെ ഏഴുത്തു ഈ തക്ക ശരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഒരു ഗുണദോഷമായിട്ടായിരുന്നു. ക്ലീമീസിന്റെ നാമത്തിൽ ചേ റാ മില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടു. ഒരു കണ്യാനകൂടും, ശ്ലീഹന്മാരുടെ കാനോൻ എന്ന സാധാരണമായി വിളിക്കപ്പെടുന്ന പുസ്തകം വേറെ മിലലേഖനങ്ങൾ മുതലായി ഈ ചിതാവിന്റെ പേരെടു സാ ബന്ധിച്ച പലലേഖനങ്ങൾ ഉണ്ടു. അവയിൽ ചിലതിനെക്കുറിച്ച് പിന്നാലെ പറവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകാം.

ആന്ത്യോപ്പയിലെ മാർ ഇഗ്നാത്യാസിന്റെ എഴുത്തുകളിൽ പ്രധാനങ്ങളായി സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ ഏപ്രെസ്തസ്, മ ഗ്നേഷ്യാ, ത്രാപ്പീസ്, ഓമ്മാ, ഫിലദെൽഫിയാ, സ്മർനാ, അം ദേശങ്ങളിലെ സഭകൾക്കും പൊലികപ്പോസിന്നും അയച്ചിട്ടുള്ള ലേ ഖനങ്ങളാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം ൧൧൦൦-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു സി ഹങ്ങളു ളെ ഗുഹയിൽ രക്തസാക്ഷിയായി കൊല്ലുവാൻ കൊണ്ടുപോകപ്പെ ട്ടുവഴിയാശ്രയിൽ വെച്ചു ഏഴുതിയവയാണ്. ക്ലീമീസിന്റെ എഴു ത്തുകളും ഇഗ്നാത്യാസിന്റെ എഴുത്തുകളും തമ്മിൽ മില ഭേദങ്ങ ൾ ഉണ്ടു. ഇഗ്നാത്യാസ് സഭയുടെ നാമത്തിൽ അല്ല, തന്റെ സ്വ ത്ത നാമത്തിൽ അത്രെ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇദ്ദേഹം ഓറിജിനെ പോലെ അഗാധബുദ്ധിയോ അത്താനാസ്യസിനെപ്പോലെ വ ലിയ തർക്കശാസ്ത്രിയോ ഏവസെബിയോസിനെപ്പോലെ വലിയ പണ്ഡിതനോ ആയിരുന്നു എന്ന നിശ്ചയിപ്പാൻ പാടില്ല. അസാ മാന്യഭക്തനും ചോകത്തെ അശേഷം വെടിഞ്ഞവനും ആയിരുന്നു. മിലസമലങ്ങളിൽ യോഹന്നാൻ ഏപൻഗോലിസ്റ്റായുടെ വാച കരീതിയും സംപ്രദായവും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തുകളിൽ പ്രക ട്ടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മേലിൽ നിന്നു തന്നെ പെട്ടിപാടുകൾ ഉണ്ടാ

യിരുന്നു എന്നും കാണിക്കുന്നുണ്ട്. സഭാഭരണം ഉപദേശരീതി മുതലായ വിഷയങ്ങളേയും ഈ പിതാവു എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എപ്പിസ്കോപ്പാ സമാനത്തിന്റെ മഹിമയും ആവശ്യകതയും വളരെ ബലമായി ഇദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മെല്യട്ടുകാർ, പട്ടുകാർ, ശൈശ്വശാസ്ത്രം, ഈ മൂന്നുതരം ഭരണകർത്താക്കളുടെ ആവശ്യം മാത്രമല്ല മെത്രാൻ ഇല്ലാതെ സഭയില്ലെന്നു കൂടെ ഈ പിതാവു സാക്ഷിക്കുന്നു. ആകാലത്തു സഭയിൽ ഓരോ മൂന്നു സമാനങ്ങളും നടപ്പുണ്ടാക്കിരുന്നു എന്നും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകാലത്തു കർത്താവിന്റെ അംഗീകാരത്തിന്റെ വാസ്തവത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ഇന്നത്തെപ്പോലെ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദുരുപദേശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്നു എതിരായി അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. വിശുദ്ധ കന്യകയിൽ നിന്നുള്ള തന്റെ ജനനവും, കഷ്ടാനഭവം ഉൾപ്പെടെ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന മൂലം അതു അനുഭവപ്പെടുത്തുന്നതും ഇദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇന്നാപ്പൊസ്റ്റോലിലെക്കു ചൊല്ലിയവയെക്കുറിച്ച് പിലിപ്പിയർക്കു പോലികാപ്പൂസ എഴുതിയ ലേഖനം കേൾക്കാൻ പ്രാമീനം എഴുത്തുകുന്നു. പോലികാപ്പൂസിന്റെ എഴുത്തുകളിൽ പുതിയ നിയമത്തിൽ നിന്നുള്ള ചാക്രികങ്ങൾ ആകാലത്തു ചെറു ലിഖിതങ്ങളിൽ ഉള്ളതിൽ അധികമുണ്ട്. പോലികാപ്പൂസും ഇന്നാപ്പൊസ്റ്റോസിനെ പൊലെ യൊഹന്നാൻ ശ്ലീഹാരുടെ കീഴെ അഭ്യസിച്ചവൻ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹവും പിന്നീട് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. സ്മർത്തു സഭക്കാർ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ട ഒരു സഭയ്ക്കു എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഇദ്ദേഹിന്റെ മരണവർത്തമാനം വിവരിച്ചു എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ബെർണാർഡിന്റെ ലേഖനം പ്രാമീന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതും മെൽ പെർപറഞ്ഞവയുടെ കൃതികളോടു സാമ്യം ഉള്ളതല്ല. എങ്കിലും അതിന്റെ ഉത്തരവ് ക്രിസ്റ്റോബാൾ ൧൩൦൦-ഓളം ക്രിസ്തുവർഷം നശിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു. ആലങ്കരത്തിൽ സഭയിലെ നടപ്പു ഇതിൽ നിന്നു വെളിവാകുന്നുണ്ട്. പഴയ വിമർശനാചാര്യന്മാർ അതിൽ ക്രിസ്തീയ സുവിശേഷം അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുന്നതു ഈ ലേഖനകർത്താവിന്റെ ഒരു മുഖ്യ ഉദ്ദേശമായിരുന്നു.

കൊറിന്തിലെ ദീവന്നാപ്പൊസ്റ്റോസ, അന്ത്യോപ്പോയിലെ ത്രാപ്പിയൊൻ മുതലായി രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വേദമല പിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകളെക്കുറിച്ച് എവുസെബിയൊസിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു മാത്രം ചില വിവരങ്ങൾ നമുക്കറിയാം. ആകാലത്തു ഉയർപ്പുപെരുന്നാൾ ആഘോഷം കേണ്ട തീയതിയെക്കുറിച്ച് റൊമ്മായിലെ സഭയും കിഴക്കൻ സഭകളും തമ്മിൽ വലിയ തർക്കമുണ്ടായായി കാണുന്നു. ഈ വലി

യ സഭാം സാക്ഷാൽ നടന്ന തീയതിയിൽ തന്നെ അതിന്റെ ഒ
 ക്കഴികണമെന്ന കിഴക്കും ആട്ടി അനുസരിച്ചു വെണമെന്ന റൊ
 മായിലെ ദേലൂട്ടകാരനായിരുന്ന വിക്തറും വാദിച്ചു. രണ്ടു കൂട്ടരും
 ശ്ലീഹന്മാരുടെ നടപടിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയതെ വാദിച്ചതു.
 അതിനാൽ പിന്നീട് നില്പാ സുരാഗോസിൻ വച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തി
 യുവരെ റോമകാശമിട്ടിരുന്നില്ല.

ഇതൊടുത്ത പ്രധാന ഗ്രന്ഥം “അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഉപ
 ദേശങ്ങൾ” എന്ന വാളികപ്പെട്ടതാകുന്നു. മാജദീസാ, കബ്ബാന, പ
 ത്താ, ഇവ സംബന്ധമായ നടപടികൾ ഇതിൽ വ്യക്തമായി എ
 ട്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. റോം പുസ്തകത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ൧൩൧൦ മാജി
 നും ൧൩൧൦-൧൩൧൩നും ഇടയിൽ ആയിരുന്നു. സഭയിൽ ദേലൂട്ടകാരും
 പട്ടകാരും ശൈശ്വര്യമുള്ളവരെന്ന മൂന്നു തരം സ്ഥാനികൾ ഉണ്ടായി
 രുന്നു എന്നും ബുധനാട്ടിയും വെള്ളിയാട്ടിയും നോമ്പുനോക്കണമെ
 ന്നുള്ള ചട്ടം എന്ന പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും വിശുദ്ധകബ്ബാന ആ
 കാലത്തു പ്രധാന ആരാധനയായിരുന്നു എന്നും റോം ആരാധനയിൽ
 മരിച്ചവരെയും ജീവികളെയും ഓർത്ത പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു വഴകമാ
 യിരുന്നു എന്നും ധാരാളം ഇതിൽ നിന്നു കാണാം. എപ്പൊസ്തലി
 യുസ, ആലകസത്രിയായിലെ ക്ലീജീസ മുതലായ പിതാക്കന്മാർ
 റോം പുസ്തകത്തെ എടുത്തു പറയും അതിനെ ഒരു ആധാരമായി
 പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ക്രിസ്താബ്ബാ മുന്തോറോടെക്ക
 മുന്തന്നെ റോം പുസ്തകം സഭയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും
 അന്നത്തെ സഭയിൽ മെല്ലാത്ത ഉപദേശപാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കി
 യിരുന്നു എന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

ഇനി പറയത്തക്ക സഭാ പിതാപ്പ ഹെർമാസ ഇടയൻ ആകു
 ന്നു. സുറിയായിയിൽ മത്തായിയൊഴിച്ച് (ഇടയൻ മത്തായി) എന്ന
 പേർ പറയുന്ന ആളും ഹെർമാസും ഒന്നുതന്നെയല്ലയോ എന്നസം
 ശയിക്കുന്നു. റോം സഭാ പിതാവിന്റെ ഗ്രന്ഥം പലവെളിപാടുകൾ
 ആകുന്നു. അതിനെ ഏകദേശം പാദശതമാക്കുവാൻ പുസ്തക
 തെരുട്ടു ഉപദിക്കാം. മോക്ഷയാത്രയിൽ ഓരോ ക്രിസ്താനിയുടെ
 അനുഭവങ്ങളും അവസാനവും വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപോപാഖ്യാനം
 ഹെർമാസ സഭയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. സഭാചോക്രാനും ഭരണിനും മു
 ന്വതന്നെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു വൃദ്ധസ്ത്രീയുടെ രൂപത്തിൽ ഹെർമാ
 സിനു കാണപ്പെടുകയും കൂടമണ അപ്പൊസ്തലന്മാർ, ബിഷപ്പോ
 പ്താർ, മുതലായി അനേകം പരിശുദ്ധന്മാരായ വിലയേറിയ ക
 ല്പകൾ കൊണ്ടു പണിയപ്പെട്ട ഒരു ഉയർന്ന ഗോപുരമായി തീരുക
 യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സഭയോടു കൂടി നില്ക്കുന്നതിനാൽ ഓരോരു
 തൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. പുസ്തകം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിപ്രകാരം
 ഈ അനുതാപം ഇതിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നു. വിശുദ്ധ യാക്കോബി

ന്റെ ചേവനത്തിലെ രീതിയൊടു ഇതു ഏകദേശം അനുരൂപപ്പെട്ടി
 ന്നുണ്ടു. രക്ഷയ്ക്കു സഭയോടു ചേർന്നു മേല്പട്ടുകാരുടെ ഭരണരീതി
 ലും ഇരിക്കേണ്ടതു അപ്രാവശ്യമാണു ആ കാലത്തു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന
 താഴെ ഇതുകൊണ്ടു കാണാം.

ഹെബ്രായ്ക്കു ചി.സി.ലെ മെത്രാനായിരുന്ന പാപ്പിയാസാണു ഇ
 നിഹെരയത്തക്ക പിതാവു. ഇദ്ദേഹം ക്രിസ്താബ്ദം ൭൦-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു
 ജനിക്കയും യൊഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനും പൊലികുപ്തസി
 ന്റെ സതീർത്ഥമായി അഭ്യസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം ഏഴുരീതി
 പുസ്തകം ഇപ്പോൾ കാണാനില്ലെങ്കിലും ഏറുസെബിയൂസിന്റെ
 കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു എന്നു എറുസെബിയൂസി തന്റെ ചരിത്രത്തി
 ൽ ഇതിൽ നിന്നു പലഭാഗങ്ങളും പകർത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ ഉറപ്പികാം.
 പാപ്പിയാസിന്റെ ഏഴുത്തിലെവിഷയം ഏഴുതപ്പെടാത്ത പാരമ്പ
 യ്യങ്ങൾ ആയിരുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ഈ പുസ്തകം കണ്ടുകിട്ടുവാൻ
 യൂദാപ്രമാൻ വട്ടരെ ശ്രമം ചെയ്തിട്ടു, ഇതെവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

പാപ്പിയാസ കഴിഞ്ഞാൽ അതുപോലെ മതകപ്പെടത്തക്കതെങ്കി
 ലും നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുന്ന വേറൊരു കൃതിയുണ്ടു. സുറിയായി
 കാരനായിരുന്ന ഹെഗെസിപ്പൂസ് എന്നൊരാൾ രണ്ടാം, മൂന്നാം
 ങ്ങിൽ കൊറിന്തിയ, റൊമ, മേലായ സമചങ്ങതിൽ സഞ്ചരിച്ചു
 ആ സഭകളിൽ ശ്ലീഹന്മാരിൽ നിന്നു പ്രാപിച്ചു ആ ചരിച്ചുവന്ന
 പാരമ്പര്യങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഏഴുതിയിരുന്നു. ഈ പുസ്തകവും ന
 ഷ്ടപ്പെട്ടുപോയെങ്കിലും അതിലെ ചിലഭാഗങ്ങൾ എറുസെബിയൊ
 സ് തന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പകർത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ അത്രത്തോളം ന
 മകുസ്ഥധിനമുണ്ടു. ഇതു കൂടാതെ പ്രസംഗരൂപത്തിൽ ആ കാല
 ത്തെ ഒരു കൃതി മൺ പറഞ്ഞു ക്ലീമിസിന്റെ നാമത്തോടു ചേർത്തു
 നടപ്പുണ്ടു. കിബ്യാനസമയം ഏ പന്തോളം വായനയുടെ ശേഷം ഉ
 പദേശമൊ ഗുണഭോഷമൊ ആയി വായിപ്പാൻ ചേർത്തി ഉണ്ടാക്കി
 പ്പെട്ട പ്രസംഗങ്ങളാണു ഇതിലെ വിഷയം. അതിൽ അടങ്ങിയി
 രിക്കുന്ന സമാശ്വാപദേശങ്ങളുടെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും മി
 ഹാബ്ബാ പ്രശംസനീയമാണെന്നു ബിങ്കോപ്പ ചൈറൊഫൂററ്റ് എഴു
 തിയിരിക്കുന്നു.

തുടരും.

പെന്തിക്കസ്തീ.

ഈ വാക്കു ഗ്രീക്കു ഭാഷയിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും അതിന്റെ അർത്ഥം
 ൫൦൦ ദിവസമെന്നും ആണ്. പെന്തിക്കസ്തീയെന്ന പേരുന്നാൾ യഹൂദ കാലം മി
 തക്കെ നഷ്ടപ്പെട്ടതാണു. ഇസ്രായേൽ മകൾ പെന്തക്കോസ്ത ദശപ്പം ൫൦൦ ദി
 വസം നീനായി പത്തത്തിൽ എത്തി. അവിടെ വെച്ചു ദൈവം അവയ്ക്കു കല്പന
 ക്കും നിയമങ്ങളുമെപ്പം കൊടുത്തു. അതിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായിട്ടത്രേ ൫൦൦ പെന്താ
 ക്കിനെയും ആചരിച്ചു വന്നതു. ആട്ടുകുട്ടിയുടെ പെന്താഭെന്നു ഇതിനു പേരുണ്ടു.

153

[illegible]

“നിങ്ങൾക്കു ആത്മാവില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ജീവനിലും വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം സഭയിലെ പട്ടകാക്കും മേല്പട്ടകാക്കും മാത്രം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ആത്മാവിന്റെ വ്യാപാരം ഉണ്ടായ സ്ഥലത്തു കൂലിയിട്ട കൂട്ടിയീരുന്ന ഏലാവരം അതിനെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതായിട്ടത്രെ കാണുന്നതു. “ഏലാവരം” എന്നു കാണുന്നതിനാൽ ആക്കും ഒഴികു ചിലപ്പോൾ വരുന്നു. ഏകിലും പട്ടകാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുന്നതായാൽ ആദ്യ

കാലത്തു വിശുദ്ധ റൂഘായും വിശ്വാസവും നിറഞ്ഞവരോ മാനുഷമെന്നും വേലകാ
 യി തിരിഞ്ഞെടുത്തവനും. ജപ്പാഴത്തെ തിരിഞ്ഞെടുപ്പിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറ
 യുന്നില്ല. അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചുള്ള ചില വൈദിക വേലക്കാർ വേറൊരു പ്രകാരത്തി
 ൽ..... ചില ദോഷങ്ങൾ നേരിടുന്നു. അവരുടെ അവിദ്യ മറ്റുള്ളവയ്ക്കു ഗുണമു
 ണ്ടാകത്തക്ക ആയുധമാകുന്ന ആത്മാവിൽ ആരംഭിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ സ്വയത്തി
 ലും സാമന്ത്രിയ്ക്കും ആശ്രയിച്ചു പോകുന്നു. ജ്ഞാനേയിരിക്കെ തങ്ങൾ തന്നെ
 അനുഭവിക്കാത്ത ഒന്നിന്നു വിശേഷതയെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരോടു പറഞ്ഞാൽ
 അതുകൊണ്ടു ഫലസിദ്ധി വരുമൊ. ഒന്നാമതായി തങ്ങൾ തന്നെ ആത്മാവു
 നിറഞ്ഞവരും ആത്മാവിൽ നടക്കുന്നവരുമായിരിക്കണം. അപ്പോൾ തങ്ങളുടെ
 വചനം കേൾക്കുന്നവരുടെ മേലും വിശുദ്ധ റൂഘായുണ്ടാകും.

നിറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പാത്രത്തിൽ നിന്നുളഭത്തെ എങ്ങിനെ കവിഞ്ഞൊ
 ഴുകവാൻ കഴിയും. “എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്നു ജീവവെ
 ജ്ഞത്തിന്റെ നദികൾ ഒഴുകും. (യെ. ൫. ൨൮. ൨൯) ഇതു തന്നിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ
 റിക്കുന്നവർ കൈകൊൾവാൻ നിൽക്കുന്ന ആത്മാവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു കല്പിച്ചതായിര
 ന്നു. ഒരത്തന്നെ ആത്മാവുണ്ടായ തന്നെ ഉണ്ടാകട്ടെ ഒരു വിശേഷവുമാകട്ടെ. ഒരു നദി
 യുണ്ടായുകൊണ്ടു എന്താണു വിശേഷം. അതു നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴുകണം. അ
 പോൾ അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഏകൽ കൊണ്ടു രാജ്യത്തിന്നു ഫലവുണ്ടായിരുന്ന
 കും. എന്നപോലെ ആത്മാവിൽ നിറഞ്ഞിട്ടു അതിൽ നിന്നും കവിഞ്ഞൊഴുകണം.
 അപ്പോൾ മാനുഷെ ആത്മാക്കളുടെ ദാഹം ശമിക്കുകയോളം. ദേവൻ വായിച്ചുപാ
 ക്കുത്തിൽ നദിയെന്നല്ല “നദികൾ ഒഴുകും” എന്നു. ഇതിൽ വളരെ ശക്തി
 യുണ്ടു. അനേകം നദികൾ ഒരൊറ്റിട്ടു കൂടി ഒഴുകിയാൽ എന്തുമാത്രം ശക്തിയു
 ണ്ടായിരിക്കും. അതുപോലെ തന്നെ ആത്മാവിൽ നിറഞ്ഞ ആത്മാവിന്റെ എ
 ല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളും ഒരൊറ്റിട്ടു ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

യെശ്ശും നേടിക്കിട്ടിരുന്ന ആത്മാവു നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ മരണത്തോടു കൂ
 ടെ തന്റെ ശിഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം അയ്യെത്തലിലും നിറാശയിലും ആയി. ചി
 ലരെല്ലാം തന്മാങ്ങളുടെ നിജ ദോഷങ്ങൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞു. കർത്താവിന്റെ നാമം
 പ്രസംഗിച്ചാൽ അവർ ഏറ്റവും ഉയർന്നുവെട്ടിരുന്നു. വിശുദ്ധ റൂഘായും അവരുടെ മേൽ
 ഉണ്ടായപ്പോൾ അവർക്കു എന്തുമാത്രം യെശ്ശുമുണ്ടായി. ഒരു സ്ത്രീയുടെ വാക്കിൽ
 ഉയർന്നു പത്രോസ്സുശ്ലീമാ എന്ന യെശ്ശുത്തോടെ നിന്നു കർത്താവിനെ പ്രസംഗി
 ക്കുന്നു. യഹൂദന്മാരിൽ വളരെ പ്രധാനികൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും
 നിങ്ങൾ കർശിതകളായിരുന്നെങ്കിൽ ജീവന്റെ ഭവനമായിരുന്ന എന്നു പ്രസംഗി
 ക്കുന്നു. മൂലധാരം ആത്മാക്കളോളം വിശ്വസിച്ചു. ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയും
 പത്രോസിന്റെ യെശ്ശും എന്തുമാത്രമാണെന്നു കാണുക. (നട. ൧൨. ൧൨)

ജാകാലത്തു ചിലർ ആത്മവരം തന്നത്താൻ പ്രാപിക്കാവുന്നതെന്നു കരുതുന്നു.
 ഇതു ശ്രീഹന്മാരെയും അവർമൂലമുള്ള കൈവെപ്പിനെയും നിഷേധിക്കുന്നതിന്നു സാ
 ത്താൻ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ വഞ്ചനയാകുന്നു. ശ്രീഹായ്ക്കടുത്ത അ
 ടിസമാനത്തെ ഇളക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടരോടു ഏതിരിക്കേണ്ടതു സത്യ ക്രിസ്ത്യാനി
 യായ ഏവരുടെയും മുഖമുദയാകുന്നു. ആത്മവരം ലഭിക്കുന്നതിന്നു വിശ്വാസവും
 മാനസാന്തരവും മതിയെന്നു ഇവർ ഉപദേശിച്ചുവരുന്നു. ശുശ്രൂഷകനായ പീ
 ലിപ്പോസു ഒരിക്കൽ ശമരയിൽ പോയി പ്രസംഗിച്ചു. അവിടെയുള്ള ആളുക
 ൾ പുറജാതികാരും ക്ഷുദ്രകാരും പിഗ്രഹാരാധന മുതലായ പാപങ്ങളിൽ ജീവി
 ചിരുന്നവരും ആയിരുന്നു. അവരിൽ സത്യ മാനസാന്തരമുണ്ടായി. വലിയൊരു
 ങ്ങളുടെ പിഴക്കു ഏറ്റുപറഞ്ഞു മിശിഹായിൽ വിശ്വസിച്ചു. പീലിപ്പോസിന്നാ
 ൽ എല്ലാവരും ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ടു. (നട. ൧൨. ൫. ൧൩) ഏകിലും പരിശുദ്ധാത്മാവി
 നെ പ്രപിച്ചിരുന്നില്ല. പത്രോസും യൊഹന്നാനും അവിടെ ഏത്തി അവർക്കു വേ
 ങ്ങിപ്പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചു. (നട. ൧൨. ൧൫. ൧൭) അർദ്ധ പരിശു
 ങ്ദ്ധാത്മാവിനെ കൈകൊണ്ടു. പ്രിയരെ! വിശ്വാസത്താലും അനുതാപത്താലും
 അല്ല. ഇവ വേണ്ടുന്നമല്ല. ശ്രീജസായ്ക്കടുത്ത കൈവെപ്പും ആവശ്യമെന്നത്രെ
 പറയുന്നതു. ഇതു പൊലെ വളരെ ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും പറയുന്നതിന്നുണ്ടു.
 വിസ്മയഭയത്താൽ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു.

ഒരുത്തൻ ആത്മ നിറവുണ്ടാകുമ്പോൾ അവന്റെ സമിതി എന്തായിരിക്കും. ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ സ്നേഹം, വിശ്വാസം, സമാധാനം, ഭീഷ്മമു, ദയ, ദുതലായവയാകുന്നു. (ഗാല ൫.൨൨) ഇതു ഒരുത്തനിൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സിന്നു തന്നെ ഒരു സമ്മതം വരും “ഫലത്താൽ ആണല്ലോ വൃക്ഷം അറിയാപ്പെടുന്നത്”. ആദ്യം താൻ ചെറുപ്പായിരുന്ന ദൈവികകാര്യങ്ങൾക്കു ഉത്സാഹം വരിച്ചുവരും. ജീവിതത്തിനു മാറ്റം വരുന്നു. ഹൃദയസന്തോഷവും ആനന്ദവും കൂടിവരുന്നു. പാപത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് സഹതാപം തോന്നിവരുന്നു. എപ്പോഴും ദേവജീവനെ ചിന്തിക്കുകയും ദേവജീവനെ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ വേല ചെയ്യാതെ ഇടിക്കുന്ന എൻജിൻ പോലെയാകും.

മാത്സല്യമുള്ളവരെ നിങ്ങൾ ഒരുരീപണ്ടി ആപ്തി സിൽപൊയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം തീപണ്ടി കൊടുത്തസമയം. ഒരുസമയത്തു ചലനംകൂടാതെ കിടന്നുകാണം. എങ്കിലും അതൊരു കാഴ്ചയെന്നല്ലാതെ അതിന്റെ പണികഴിഞ്ഞ ആശ്ചര്യമെന്ന മനസ്സിലാക്കുവാനാകും. അതിന്നു മോചിതമാകുന്ന സമയം രീയും അതുവരും ഉണ്ടാകും. ചിലർ അതിന്റെ ലിപി തിരിക്കുന്നു. വണ്ടി കൊണ്ടും തുടങ്ങി അപ്പോൾ അവയിൽ കൊരോന്നിന്റെയും പരിശുദ്ധം എഴുപ്പം മനസ്സിലാക്കും. അതു കൊടുമ്പോൾ എൻജിൻ പണ്ടിമാത്രമല്ല, അതിനോടു കൂടി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കുവേണ്ടിയും വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവാകുന്ന ആവി ഒരുത്തനിൽ വേലചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നതായാൽ ഇതിൽ എത്രയൊ ശക്തിയുള്ളതായിരിക്കും. നീ ആത്മാവിന്റെ വേലയ്ക്കു കരയുക. മാത്രമായിരുന്നാൽ മതി “ചൊല്ലിക്കൂടാത്തവണ്ണം ആത്മ വൃന്ദാനുഭവത്തിലായിരിക്കുന്നു” എങ്കിൽനിന്നു കൂടേണ്ടി പ്രവൃത്തികളും ചെയ്യൂ.

ഇതിനു നമുക്കു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു വിശുദ്ധതയാകുന്നു. വിശുദ്ധിക്രമം ഒരുത്തന്നും ദൈവത്തെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല “ഹൃദയ ശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തെ കാണും”. നമ്മുടെ ഹൃദയം അശുദ്ധതയും അഴുക്കും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു പാത്രത്തിൽ വീണ്ടും നിറക്കുന്നതിനു തരമില്ല. അതിനാൽ അശുദ്ധപാത്രത്തെ കഴുകി വെടിപ്പാക്കണം. വെടിപ്പുള്ളപാത്രം ഒഴിവുള്ളതായി കാണുമ്പോൾ അവന്റെ ആത്മാവുകൊണ്ടു നിറയുകയും തന്റെ പുത്രനായ യേശുവിന്റെ രക്തം സകല പാപങ്ങളിൽ നിന്നും നമ്മെ വെടിപ്പാക്കുന്നു. കീഴ്വഴക്കത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും നമ്മെ തന്നെ മുഴുവനായി തന്നിരിക്കു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കണം. “നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തമുള്ളവരല്ല” “കേളികവും കറയും ഇല്ലാത്ത മൃഗീയമായാകുന്ന കഞ്ഞാടിന്റെ കേതത്താൽ” (പവ. ൧. ൧൯) വീണ്ടുകൊള്ളപ്പെട്ടവരാകുന്നു. നാം വിശ്വാസത്താൽ അനുഭവമാകയും പ്രവൃത്തിയാൽ ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കുകയും വേണം. ദൈവവക്യമായി നമ്മെ തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ ദൈവം ഉടമസ്ഥനായി വന്നു. ഭരണാധികാരിയും വിശ്വസ്തനായതാൽ പ്രവൃത്തിക്കും. നാം തന്റെ കൈകൾ അനുസരിച്ചിരുന്നാൽ മതി. താൻ പുതിയ ഏജൻമാർക്കു നമ്മെ നിറക്കും (സങ്കീ. ൯. ൧൦) ആനന്ദത്തെയും കൊണ്ടു അഭിഷേകം ചെയ്യും. (എബ്ര. ൧. ൯) ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധതയാകുന്നു. (തെസ. ൪. ൮) നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ. “ഞാൻ വിശുദ്ധനായിരിക്കുന്നപ്രകാരം നിങ്ങളും വിശുദ്ധരാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു” ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ ഇതു കൊരോത്താൽ കഴിയുന്നതാകുന്നു. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാകുന്നു ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കുന്നവനെ ദൈവം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (൧കൊ. ൩. ൧൩) ജേ. ഡി.

നമ്മുടെ പശ്ചാത്താപം.

ബ്രിട്ടീഷ് റെസിഡെണ്ടു മിസ്റ്റർ മെക്കൻസി ഇന്ത്യയിലെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “ക്രിസ്തവിതാംകോട്ടെ ക്രിസ്തമതം” എന്ന പുസ്തകം

ത്തിൽ ഒരുസുറിയാനി മണവാളന്റെയും മണവാട്ടിയുടെയും മരണമുണ്ടായിരിക്കുന്നതു ചിലവായനക്കാർ കണ്ടിരിക്കാം. വസ്ത്രധാരണം പരിഷ്കാരത്തിന്റെ അനേകം തോതുകളിൽ ഒന്നാകയാൽ തീരെ അപരിഷ്കൃതാവസ്ഥയിലുള്ള ഈ വസ്ത്രധാരണം കണ്ടിട്ടു സുറിയാനികാർ പക്ഷെ ഒരു വക അപരിഷ്കൃതജാതിമാണെന്നു ഭയപ്പെടുന്നു. യൂറോപ്യന്മാർ മുതലായവർ തിട്ടുമാകികളായും പലപ്പോഴും എന്നു വിചാരിച്ചു എന്നിങ്ങനെ പ്രസംഗമാണുണ്ടായത്. ആനയ്ക്കു മാത്രം ചേരുന്ന നെറ്റികെട്ടാ യാതൊരു നിയമമൊ ഭംഗിനോടു മൊ കൂടാതെ ഉണ്ടാകപ്പെട്ട ആ നിലയകിയും വലിപ്പവും ഘനവും കൂടുതലാവും അവസരകൂട്ടുന്നതെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ആ "തൂങ്ങപ്പെട്ട കുരിശും" മറ്റും ഈ ഗുണപരമായ നൂറ്റാണ്ടിലേക്കു ചേർന്നുവെന്നു ധൈര്യസഭാതം പറയാവുന്നതാണ്. പരിഷ്കാരാഭിപ്രായം അനുസരിച്ചായി വസ്ത്രങ്ങളിലും മാറ്റം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാകയാൽ നമ്മുടെ പരിഷ്കാരം എത്രത്തോളം എത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ഇപ്പോഴത്തെ സമിതിക്കു നമുക്കു ഏതൊരു ഉചിതമായ വസ്ത്രം ഏതുതരം ആയിരിക്കുമെന്നും ആലോചിക്കുന്നതു അനുചിതമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇക്കാലത്തു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായി വന്നിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലാണല്ലോ സുറിയാനി സഭയുടെ ഉൽഗതി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ സമുദായം കേരളത്തിലെ അനേകസമുദായങ്ങളെക്കാൾ അധികം പിന്നോക്കമല്ലെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും പരികാൽപനയുടെയും സംബന്ധകൾക്കു തമ്മിൽ യാതൊരു സാമ്യവുമില്ല ഒരു മഹാസമുദായം ഒന്നിച്ചിട്ടു കിരുകിരം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മേൽപ്രകാരം കേരളത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസമാകുന്ന കാറ്റിനിൽ ഇടകിടകൊണ്ടിരിക്കാതെ തൽക്കാലം തരമൊള്ളു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരുടെ സകല വ്യാപാരങ്ങളും യഥാർത്ഥപരിഷ്കാരം സിദ്ധിച്ചതെന്നു സർവ്വമുതലായ ഒരു സമുദായത്തെ ആദർശകമാക്കി വെച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം. പിന്നാലെ ഇംഗ്ലീഷ് പരികാൽപനയെക്കൂടി മേൽപ്രകാരം വരുടെ പ്രവൃത്തി ഒരു മാതൃകയായിരിക്കട്ടെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ വസ്ത്രധാരണത്തെ അഗണ്യമാക്കാൻ പാടില്ല. ലോകഭരണ കർത്താക്കളായ യൂറോപ്യന്മാരുമായിട്ടുള്ള അധിക സമ്പർക്കത്തിനു യൂറോപ്യ സംപ്രദായത്തിലുള്ള വസ്ത്രധാരണം ഉത്തമമാകുന്നു. ഇക്കാലത്തു പരിഷ്കൃതമായ ഹിന്ദുക്കൾ കൂടി ഈ ജാതിവസ്ത്രധാരണത്തിൽ ഭ്രമിക്കുമ്പോൾ കൃത്യാനികളായ നാം ഇതിൽ അശേഷം വിമുഖത കാണിച്ചിട്ടുള്ളിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും ഒതുക്കമുള്ളതും ഭംഗിയുള്ളതുമായ ഒരുതരം വസ്ത്രം വേറെ ഉണ്ടെന്നും തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ് പ

രിച്ച സുായാ നീകാർ ഈ വേഷം മടികൂടാതെ സ്വീകരിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഔറോപ്യൻ സംപ്രദായത്തിലുള്ള വസ്ത്രം ഈ ഉഷ്ണരാജ്യത്തു ഉതകുന്നതല്ലെന്നും സ്വദേശാഭിമാനം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു അന്യരാജ്യത്തെ വസ്ത്രധാരണം സംപ്രദായത്തിൽ ഭ്രമിക്കുന്നതെന്നും അശേഷം പാങ്ങുകാണുന്നണ്ടു. ഇൻഡ്യയിൽ വരുന്ന ഔറോപ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സംപ്രദായത്തെ മാറ്റാത്തതിനെയും പത്തു മൂന്നു കൊല്ലത്തോളമായി ഇവിടെ താമസിക്കുന്ന യൂറോപ്യൻ ജാതി ഔറോപ്യൻ വസ്ത്രധാരണം സംപ്രദായത്തെത്തന്നെ ഇപ്പൊഴും അനുകരിക്കുന്നതിനെയും ഇൻഡ്യയ്ക്കകാൽ ഉഷ്ണമായ തെക്കെ ആഫ്രിക്കാവാസികളായ ബോവർമാർ ഔറോപ്യ സംപ്രദായത്തിലുള്ള വേഷധാരികളാണെന്നുള്ളതിനെയും ആലോചിച്ചാൽ ആദ്യത്തെ അശേഷം വിലയുള്ളതല്ലെന്നു തെളിയുന്നതാണ്. പിന്നെ നമ്മുടെ ആ വാങ്ങലും നടപടികളുമെല്ലാം തീരെ നിർദ്ദാഷങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നതു അബദ്ധമാണ്. ദുരാചാരങ്ങളെ തൃജിച്ചു അന്യസമുദായങ്ങളിലെ സഭാചാരങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥമായ ദേശാഭിമാനം മാറ്റാത്തതിലുള്ള ഭയംകൊണ്ടു മാത്രം എത്ര ആഭാസമായ ആചാരത്തെയും പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു മെന്യുജന്യമായ ദുരഭിമാനമാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ അല്പമെങ്കിലും നമ്മുടെ വൈദികന്മാരെ സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല. അതേമനികളുടെ വസ്ത്രധാരണം ഇന്നവിധമെ ആകാവൂ എന്നു സഭാനിയമമില്ല. എന്നാൽ വൈദികന്മാരുടെ വസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച അലക്ഷ്യനീയങ്ങളായ പല നിയമങ്ങളുമുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളതു. എങ്കിലും ഇതിൽ എനിക്കു യാതൊരു നിശ്ചയമായ അഭിപ്രായമൊ കൂടാതെ ഇല്ലാത്തതിനാൽ നമ്മുടെ വൈദികന്മാരുടെ വസ്ത്രധാരണം മുതലായവയെപ്പറ്റി മല്ലാത്താരിലോ പട്ടുകാരിലോ ആരെങ്കിലും വിവരമായി ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടു കൂടി പരിഷ്കാരമായ ഈ ലേഖനം അപസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

പരിഷ്കാരപ്രിയൻ.

വസ്ത്രവിഷയത്തിൽ ലേഖകൻ തോന്നുന്നതുപോലെയുള്ള ഭ്രമങ്ങളെക്കു തോന്നുന്നില്ല. കാൽപട്ടയും ഷർട്ടുകോട്ടാ ധർമ്മവകകാണുന്നതു നഗ്നസ്വരൂപമാണെന്നു സംശയിച്ചു പൊക്കത്തുകവണ്ണ കൂടെ വിശ്വപരമല്ലയോ എന്നുകൂടെ ചിലർ അഭിപ്രായമുണ്ടു. ആവക വേഷംകൊണ്ടു മാറ്റുവിധത്തിൽ പലപ്രയോജനങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും ഈ പരിഷ്കാരം അത്യാവശ്യപ്പെട്ടതിൽ ഒന്നാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നില്ല.

ഇ. പ. പ.

ഒരു പ്രസംഗം.

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക പത്രാധിപർ അവർകൾക്കു.

“കർത്താവേ ഞാൻ എന്തുചെയ്യുന്നതിന്നു നിനക്കു മനസ്സായിരിക്കുന്നു”.

പ്രിയരെ! ഈ ചോദ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ആരാകുന്നു എന്ന നാം അല്പം ഗ്രാമ്പിപ്പാൻ സമയം ആയിരിക്കുന്നു. പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവരായും വായിക്കുന്നവരായും ഇരുനാൽ മാത്രംപൊരാ. എന്നാലൊ തന്റെ (ദൈവത്തിന്റെ) നാമ മഹത്വത്തിന്നായി ജീവിക്കുന്നവരാകവിന്! തന്റെ അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചു തന്റെ കൃപയാലെ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ പുറജാതികളിൽ സുവിശേഷിക്കേണ്ടുന്നതിന്നു അവനെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഉടനെ ജഡത്തോടും രക്തത്തോടും ആലോചിച്ചില്ല. (ഗല. ൧-൧൫)

മാനുഷിക ജ്ഞാനപ്രകാരം നോക്കുന്നതായാത ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പലകാര്യങ്ങളിലെക്കു തന്റെ മനസ്സു പ്രവേശിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടു. തർസ്യസ്സുക്കാരനായ ശൈത്യ ഇപ്പോൾ യഹൂദവംശം മുഴുവനിലും എത്രയും വാത്സല്യം, സന്മാഗ്നീമുറകളിൽ എത്രയും ഉയർന്നവൻ, ന്യായപ്രമാണത്തിലുള്ള നീതിയിൽ കുറവിലാത്തവൻ, വിദ്യാത്മികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതിനിപുണൻ, ഗമാലിയേലിന്റെ പാദത്തിൽ അഭ്യസിക്കപ്പെട്ടവൻ, കലശ്രേഷ്ഠതയെ നോക്കുന്ന പക്ഷം എബ്രായകാരിൽ നിന്നുള്ള എബ്രായകാരൻ, ഇനിയും ലോകപ്രകാരം എന്തെല്ലാം ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടോ അവയിൽ ഒന്നിലാ ഒട്ടും കുറവിലാത്തവൻ ആയിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ളവൻ ഇതുകണ്ടു ഒന്നും ആലോചിക്കാതെയും തന്റെ ഗുരുശ്രേഷ്ഠനായ ഗമാലിയേലിനൊടുപോലും അറിയിക്കാതെയും സകല വിധ ഉന്നത പദവികളെ എല്ലാം തൃപ്തിപ്രായമായും ലോകമഹിമയെ എല്ലാം എമരിലായും ആകവെ ഉപേക്ഷിച്ചും ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ അവൻ മൂലം (ശൈത്യ) സുവിശേഷിക്കേണ്ടതിന്നു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസാദിച്ചപ്പോൾ അവൻ (ശൈത്യ) ഒന്നും തന്നെ വിചാരിക്കാതെ “കർത്താവേ! ഞാൻ എന്തു ചെയ്യുന്നതിന്നു നിനക്കു മനസ്സായിരിക്കുന്നു”. എന്നു മാത്രം ചോദിച്ചതെയുള്ളു. കൂട്ടു പാപികളെ! കൃമികളാകുന്ന നാം മുറൊത്തീരം തന്റെ പുത്രനെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പിതാവായ ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഈ സാർവ്വേദിയ ചോദ്യം നാമു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അതായത് “പിതാവേ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യുന്നതിന്നു നിനക്കു മനസ്സായിരിക്കുന്നു”. നമ്മുടെ കഷ്ടംബകാര്യങ്ങളെയും നമ്മുടെ ലാഭങ്ങളേയും നമ്മുടെ കലശ്രേഷ്ഠതകളേയും തർക്കം ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടോ അവ ഒന്നും ആലോചിക്കാതെ ആകവെ ഉപേക്ഷിച്ചു പഴയ കാലത്തെ

ശമുവേൽ എന്ന പൈതലിനെപ്പോലെ "കത്താവെ! പറയണമേ
ലാസൻ കേൾക്കുന്നു" എന്നു പറയത്തക്ക വിധത്തിൽ പൂണ്ണ മന
സ്സോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടി ചെയ്യുന്നതിന്നു ഒരുക്കമുള്ളവരാ
യിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ പ്രിയ സഹോദരാ! വേഗത്തിൽ നി വി
ട്ടിന്റെ അറയിൽ പ്രവേശിച്ചു ഇപ്പോൾ തന്നെ ഈ ചോദ്യം നി
ന്നോടു ചോദിക്കുന്നതിന്നു ഏതമില്ലായെങ്കിൽ ദമസ്കോസിടലക്ക
ളെ ശെറാലിന്റെ പ്രയാണ സമയത്തു അതായ്ക്കു വഴിനില്ക്കു വി
ണിരുന്ന സമയത്തു വെച്ചു സാക്ഷാഗ്രഹം വീണു ഇതു ഏറ്റു പ
റയുക അതായ്ക്കു ഇതേവരെ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തതിനെ കുറിച്ച്
അലറിക്കരയുവിൻ! സകല ചാപ ക്ഷമയെ യാചിപ്പിൻ!!!

നാം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ അവനായി പ്രദിഷ്ടിക്കണം കത്താ
വെ! ഞാൻ എന്തു ചെയ്യാൻ നിനക്കു മനസ്സായിരുന്നെന്നു എന്ന
തു ഉടനടിതന്നെ കണ്ണുനീരാകുന്ന മഷികൊണ്ടു ഹൃദയമാകുന്ന കട
ലാസിൽ എഴുതി ശരണമാകുന്ന അഞ്ചുത വഴി വേഗത്തിൽ അയ
ച്ചു കൊടുക്കുക. ഇതാ ചിലവു സാധനക്കാർ സ്വഗ്ഗൃതന്മാർ അപേ
ക്ഷയാകുന്ന ദൂതിനെ കൊണ്ടുപോയി കൊടുപ്പാൻ ഒരുക്കമായിരിക്കു
ന്നു. അന്നുതപിക്കുന്ന ഒരു പാപിയെ കുറിച്ച് സ്വഗ്ഗൃതന്മാർ സ
ന്തോഷിക്കുന്നു. എന്ന് വാക്യം നമ്മെ കേൾപ്പിക്കുന്നു.

പ്രിയസഹോദരാ! അപ്പൊസ്തോലൻ ഈ ചോദ്യം താൻ ഒരിക്ക
ൽ ചോദിച്ചു എന്ന് വിചാരിക്കരുതു. അതായ്ക്കു അതു ഒരിക്കലായി
ചോദിച്ചു തീർക്കാവുന്നതല്ലെന്നു വിചാരിക്കുക. അതായ്ക്കു ഈ ലോക
ത്തോടു പേഷു തുല്യരാകാതെ നമ്മുടെ പ്രസാദവും തികവും ഉള്ള
ദൈവഹിതം ഇന്നുതാകുന്നു എന്നു അറിയുക. (റോ. ൧൨-൧൨.)

അതിന്നാൽ ദിനം പ്രതിയെന്നു പോലെ നിങ്ങൾ ഇതിനെ ചൊ
ദിപ്പിൻ. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കിടക്കയിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽക്കുമ്പോ
ൾ ഈ മേൽ പ്രസമാപിച്ച ചോദ്യത്തോടുകൂടി എഴുന്നേല്പിൻ. അ
തിനെ പഠിപ്പിച്ചു തരുന്നതിന്നു അവനോടു അപേക്ഷിപ്പിൻ. അവ
ൻ മൂർഛയെക്കു തുറന്നു കൊടുക്കുന്നവനാകുന്നു. എന്നു നിങ്ങൾ അ
റിവിൻ. നാം നമ്മുടെ വകയല്ലാ. എന്നാലോ കളങ്കമില്ലാത്തതും ക
റയില്ലാത്തതും ആയ കണ്ണാടിന്നു തിരുക്കത്തന്മാർ വിചയ്ക്കു കൊള്ള
പ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നുള്ളതു എല്ലായിപ്പോഴും വിചാരിക്കേണ്ടിയി
രിക്കുന്നു. ദൈവം നമ്മെ പലപ്രകാരത്തിലും വിളിക്കുന്നുണ്ടു അതു
കൾക്കു നാം ശ്രദ്ധ വയ്ക്കാതെ നടക്കുന്നു. നമ്മിൽ വളരെപ്പേർ
അവന്റെ ശബ്ദത്തെ കേൾക്കാത്തവരും അവനോടു ചോദിക്കാത്ത
വരുമായുണ്ട്. ഹോ! എന്തുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ എന്നു ആലോചിക്കേ
ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായ്ക്കു പലരും അവരവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ മൂ
ന്നു പ്രാണസഹോദരന്മാരെ കുടിയിരുത്തിട്ടുണ്ടു അവർ ഒരു വിനാ
ഴികുപോലും സമയം ചിലവിടാതെ അന്ത്യേന്ത്യ ചിലച്ചുകൊണ്ടി

രിക്കുന്നു. ആ മൂന്നു സഹോദരന്മാർ ആരാകുന്നു എന്നു ഇപ്പോൾ
തന്നെ ആലോചിപ്പിൻ. ജഡം, പിശാച, ചോക , ഇവർ ഏതെ
ത്തിൽ ഇരിക്കുന്നനാൾ ഒന്നും ചെയ്യുന്നതിൽ മനുഷ്യൻ ശക്തിയി
ല്ലാതെ വരുന്നതിനാൽ ആകുന്നു. അതിനെ അറിഞ്ഞു ഉടനെ ത
ന്നെ നീക്കിത്തരുന്നതിൽ ദൈവത്തോടു മാറിപ്പിൻ. യഹോവാ
യുടെ ആത്മാവു ഹിദയോടൊന്നിമെൽ പ്രവേശിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു
ല്ലോ. അപ്പോൾ അവൻ ശക്തനായി. എന്നതുപോലെ ഇപ്പോൾ
തന്നെ ദൈവത്തോടു ദൈവമെ! എന്നീശ (ഏതെത്തിൽ)പിൻ, ഇ
ട്ടിരിക്കുന്ന പരായ ജഡം, പിശാച, ചോകം, എന്നീമൂവരെ വെളി
കിറകിത്തരണമെ! എന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. അപ്പോൾ അവൻ ശക്തി
തരും. നിങ്ങൾക്കു അവന്റെ ശബ്ദത്തെ കേൾക്കും. ഒട്ടും സംശയ
മില്ല സാധുവായും നൂറ്റത്തിയ ആത്മാവുള്ളവനായും എന്റെ വച
നത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനായും ഉള്ള ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ കാത്തു
കൊള്ളും എന്നു ദൈവമായ യഹോവാ കല്പിക്കുന്നു. (ഏശ. ൩൩.
൨.) അപ്പോൾ അവൻ (ദൈവം) തന്റെ ഇഷ്ടത്തെ, നീ, നന്റെ
ഏതെത്തിൽ അവന്നു കാട്ടിയായി വെച്ചു എങ്കിൽ അതിനേക്കു (ഏ
തെത്തിനേക്കു) എഴുതും നിശ്ചയം. നീ നിന്റെ ഏതെത്തിൽ ഇപ്പോ
ൾ ഇറയെറുപന കാലത്തു കാട്ടിയായി സമർപ്പിക്കാതെ വാല്യു
ത്തെ കരുതിയിരുന്നാൽ അപ്പോഴത്തെ സമിതയെ പഠി നിന
ക്കു അറിയാമെ? വാക്യം നമ്മോടു കല്പിക്കുന്നതു ഇന്നേദിവസം നി
ന്റേതല്ല. നിനക്കും മരണത്തിന്നും മദ്ധ്യേ ഒരടി അകലം മാത്രമേയു
ള്ള നിശ്ചയം (ശുഭ. ൨൦. ൩) അതിനാൽ മരണം എപ്പോൾ ത
ന്റെ കല്പനയും കൊണ്ടു വരുന്നു എന്നു ആരു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
ഇതിനെപ്പറ്റി പഴയ ചരിത്രത്തിലേക്കു ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്ന
പക്ഷം ഇസ്രായേൽ രാജാക്കന്മാരുടെ നമുക്കു കാണാം. അവർ തന്റെ ക
ണ്ണുകളിൽ മഷി എഴുതി മുടി ഭംഗിവരുത്തുകൊണ്ടു ഇരിക്കുന്ന അ
ജ്ഞാത അല്ലയോ മരണമേതു വന്നുവരിച്ചിട്ടു. ഇനിയും ചേരേണ്ട
സാക്ഷികളുടെ എടുത്തു നോക്കാ. ബെൽശസർ രാജാവു വിരുന്ന ക
ഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അല്ലയോ ഭിത്തിയിനേക്കു അവന്റെ
മരണവിധി ഉച്ചരിച്ചു. ഇതുകണ്ടു ഒക്കെ നാം കേട്ടിരിക്കെ നാം
അറിയാത്തനാളിൽ നമ്മുടെ മരണമേതൻ വന്നു കല്പന വായിച്ചു
കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അതായതു ഇതു രാത്രിയിൽ നിന്റെ ആത്മാവി
നെ നിന്നിൽ നിന്നു ചോദിച്ചാൽ നിന്റെ സമിതി ഏതാണു. അ
തുകൊണ്ടു നീ നിന്റെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ സൂക്ഷി
ക ദൈവമെ! ദാസൻ എന്തെ ചെയ്യുന്നതിൽ തിരുമനസ്സായിരിക്കുന്നു
എന്നു കേൾ അപേക്ഷിക. തിരുവിഷ്ണുതെ അറിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിക്ക
ുന്നപരാകവിൻ. കാരുണ്യവാനായ ദൈവം തന്റെ ജീവശ്വാസ
ത്തെ നിന്നിലേക്കു ഉറപ്പുവാൻ പ്രാർത്ഥിക (ഹെസ. ൩൭. ൩) അ

പൊൻ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ കുറിച്ചു ഓഹാ
 ജനിക്കാ. സുകിരം. ൨-൨- പ്രസംഗവാക്യം ഉപദേശിക്കുന്ന പ്രകാ
 രംകത്താലെ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യുന്നതിന്നു നിനക്കു മനസ്സായിരിക്കു
 ന്നു എന്നു ഒരോരത്തന്നെ മോദിക്കട്ടെ. (പി. ഐ. ഇ.)

നോമ്പിനെക്കുറിച്ച്.

ഒമ്പതാം പാത്തു അവസാനിച്ചതിന്റെ ശേഷം.

നമ്മുടെ കത്താവു ഇഹലോകത്തിൽ വാനും ചെയ്തു മുപ്പതൊന്നു സംവത്സ
 രങ്ങൾകൂടയിൽ മനുഷ്യരുടെ രക്ഷകാലശൃംഗളമായിട്ടു താൻ കല്പിച്ചു പ്രവൃത്തി
 ചും മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മുഖ്യവിഷയങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു എന്നു വിശു
 ഖപേദം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ലോക സംബന്ധമായ സംഗതികൾ തന്നെയും ശ
 ക്തിയുള്ളതായിട്ടും നിലനില്ക്കുന്നവയായും രീരണമെങ്കിൽ ആ കല്പിക്കുന്ന ആ
 ഭുതന്നെ അതിനെ ഒന്നു പ്രവൃത്തിച്ചു കാണിക്കേണം മനുജരു മുന്ത്രയു അത്യാ
 പശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാകുന്നുവല്ലോ. അതിനായിട്ടു നമ്മുടെ കത്താവു
 യാതൊന്നും ഭക്ഷിക്കാതെയും കുടിക്കാതെയും നാല്പതു പക്ഷവും നാല്പതു രാവു നോ
 മ്പുനോക്കിയതായി കാണുന്നു. (മത്തായി. ൪.൨) സപ്തലോകത്തിന്റെയും പാവ
 ണ്ണെ നീക്കിക്കുടവാനു ഹിട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാ
 ഗത്തുള്ള സകലമഹിമകളെയും ചെടിഞ്ഞു സ്വർഗ്ഗം ധരിച്ചു ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങി
 വന്നവനായ ആദിപു കത്താടിനു നോമ്പുനോക്കിട്ടു പല ആവശ്യവും ഉണ്ടെ
 ന്നു ചിഹ്നമാകുന്നുവോ യാതൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. എന്നാലും തന്റെ സൃഷ്ടികളായി
 റിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കു ഒരു കണ്ടുപിടിത്തമായിരീരകത്തകവിധത്തിലുള്ളതായാ താൻ പ്ര
 വൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു. അതിനാൽ നാം തന്റെ പിൻഗാമികളായിത്തീരേണമെ
 ന്നിന്നാൽ താൻ പ്രവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ പീതുടരുന്നരീതും ബദ്ധപ്പെട്ടുക.
 അല്ലാത്തതാൽ നമുക്കു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിത്തീരവേൻ കഴിയില്ല എന്നതു
 സപ്തലോകമായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നുവല്ലോ. ഒന്നിൽ തെറ്റുന്നവൻ സകലത്തി
 ലും തെറ്റുന്നു. അതിനാൽ തന്റെ പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നതിന്നു നാം ബദ്ധപ്പെ
 ട്ടു ചെടുക.

വ്വ താൻ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഇ
 വയെ വീട്ടുകൂട്ടാതെ തുറമുറികളമെന്നു താൻ ലോകത്തിൽ വച്ചു തന്നെത്തന്റെ
 ശിഷ്യന്മാരോടു ഐത്രയും ഉള്ളീതമായി കല്പിച്ചിരുന്ന ഒരു സംഗതിയാകുന്നു എ
 ന്നു കാണുന്നു. (മത്തായി. ൧൦. ൧൦. ൧൦. ൧൦. ൧൦) അതിനാൽ ഒന്നാമതായി താൻ പ്ര
 വൃത്തിച്ചു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി അവയെ ആവശ്യകേണമെന്നു തന്റെ
 തിരുവായൽതന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. താൻ ന്യായപ്രമാണ സംബന്ധമായ
 ജ്ഞ സകല കല്പനകളെയും പൂർത്തിയാക്കുവാനായിട്ടല്ലാതെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് വാ
 നായി താൻ ഒരിക്കലും വന്നിട്ടില്ല. അതിനാൽ മുൻപിലുത്തേതിലും ശക്തിയായി
 ട്ടല്ലായ്യാ താൻ അരുളപ്പാടുകൾസമയത്ത് കല്പിച്ചു സമീരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു.

൯. തന്റെ ഉയരെയ്ക്കു നീട്ടിന്റെ ശേഷം തന്നെ നാല്പതു ദിവസം നും ഭൂമി
 യിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും അതിന്റെ ശേഷം പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാ
 ഗത്തേക്കു കരേറുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ തന്റെ കല്പനപ്രകാ
 രം ഐത്രയും ഐദിവാടുകൂടി അവയെ ആരെയും വന്നതായിട്ടും കാണുന്നു. (നക
 ൧. ൧. ൨) അതിനാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ നാം സംഗതിയിൽ സുറിയാനി സത്യവി
 ശ്വാസ സഭയിലെ മതോപദേശസാരങ്ങളും ജ്ഞാനമതകാരുടെ വിശ്വാസ നടപ
 ടികളെയും തമ്മിൽ താരതല്യം പ്പട്ടത്തി നോക്കുന്നു എങ്കിൽ സത്യമായിട്ടുള്ള
 തെന്ന മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു പ്രയാസമുണ്ടില്ലല്ലോ. അതിനാൽ പ്രിയ
 രേ നാം ആചാരക്രമമായി വിചാരിച്ചുപോകുന്ന പലിയും ശക്തിയുള്ളതുമായ
 നോമ്പു പൂർവ്വവികാലം മുതൽക്കു പിതാവായ ദൈവം തന്റെ സഭയിൽ ക

ഒപ്പിച്ചു സമീപപ്പെടുത്തിയിരുന്നതും നമ്മുടെ രക്ഷകൻ താൻമനുഷ്യവതാരം ചെയ്ത ലോകത്തിൽ സ്കീതിചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ പൂർവാധികമായ ശക്തിയോടുകൂടി തന്റെ അപ്പോസ്തോലസഭയോൽ കല്പിച്ചു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതും അതിനെ വിശ്വ ക്രിസ്താതെ ചിലർ ഇന്നേവരയും കൊണ്ടാടിവരുന്ന ഒരു സംഗതിയാകുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിന്നു ഇപ്പോൾ വല്ല തടസ്സവുമുണ്ടോ. ഹാ കർത്ത-വിനോദത്തിനെ മത്സരിപ്പാൻ കഴിയും. ഈ ദേവൻ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതത്രയും സുവിയാനി സഭയിൽ ഉള്ള വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ നിയമിച്ചതല്ല എന്നു കൊങ്കാമൊ. തന്റെ കല്പനയെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ടു അതിനെ പിന്തുടരുകയത്രെ അവർ ചെയ്യുന്നത്. സുവിയാനിമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ നമ്മെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതിന്നു അവർ വല്ലതും കാര്യം വരുത്തിക്കൊള്ളാം എന്നു വിചാരിച്ചാൽ ശത്രുക്കളായിരിക്കുന്നവരായാകുമ്പോൾ, ദോഷസഭയിൽ നിന്നും തന്നെയുവിട്ടിരിക്കുന്ന ചില ഭക്തർക്കു ഭക്തി ആകുന്നു എന്നു നട്ടിക്കുന്ന ചില വിചാരിച്ചാൽ ഉപദേശവുമായി വല്ല സമുദായമുണ്ടോ. അതിനാൽ കല്പിച്ചു സമീപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സംഗതിയാൽ ഇപ്പോൾ ഉദഭവം ചെയ്യാതെ അതിനെ പൂർണ്ണമായും സത്യമായും പിന്തുടരുക, എന്നാൽ ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ലീൻ ഇറച്ചി മുതലായി ഭക്ഷണ സംബന്ധമായ സംഗതികളിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് മാത്രമാകുന്നു നോമ്പു എന്നും അതിനെയാകുന്നു ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്നും ഒരുത്തരും വിചാരിച്ചുപോകരുതേ. നോമ്പിന്റെ ഉദ്ദേശം തന്നെ എന്നാകുന്നു എന്നു വിചാരിപ്പിൻ. കർത്താന്റെ ആന്തരം ജഡകാര്യങ്ങളേക്കാൾ ആത്മകാര്യങ്ങളെ വില മതികേൾക്കുന്നതാകുന്നു എന്നു വരിപ്പിച്ചാൽ ജഡദോഷങ്ങളെ കീഴടക്കി ആത്മാവിന്നു പുഷ്പിയാക്കുവാനും ജഡദോഷങ്ങളെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു ആത്മാവിനെ ദൈവിക കാര്യങ്ങളിലേക്കു ഉണർത്തുവാനും സാത്താനെ ജയിക്കുന്നതിന്നു ഒരു ആയുധമായിരിപ്പാനുമാത്രം. അതിനാൽ അതിനെ ഫലപ്രദമാക്കിത്തീർന്നാൽ അത് പ്രാർത്ഥന, വേദപുസ്തകപഠനം, അനുതാപം, ജ്യോതിഷമായ ആത്മ സംബന്ധമായ സംഗതികളിലും നാം ഇത്രയും തീർന്നുയരുമെന്നു വരായി അതിനേക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. ഒപ്പിച്ചു ക്രിസ്താൻ ഒരു കർത്താവിന്റെ കീഴടക്കുന്നവല്ലോ. എന്നാൽ അർക്കരപ്രകാരം മാത്രം നാം നോമ്പിനെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽപോരും. പിന്നെയോ നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ പ്രയോജനത്തിന്നുതക്കവയായുള്ള ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിലും നാം സമീപപ്പെട്ടുവരായി കാണപ്പെടണമെന്നുള്ളതിനേക്കുറിച്ച് ഈ നോമ്പിനെ അർക്കരപ്രകാരവും ആത്മീയ പ്രകാരവും. അത്രയും പരിപൂർണ്ണമായും ഭക്തിയോടും കൃത്യനിഷ്ഠയോടുംകൂടി ആചരിച്ചുവന്നവരും സത്യവിശ്വാസസഭയുടെതന്നെ കഴിമയ്ക്കായി വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരായ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ അതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ കെൾപ്പിൻ. നോമ്പു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ലീൻ ഇറച്ചി മുതലായ ഭക്ഷണപദാരിയങ്ങളിൽ നിന്നു മാത്രം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതാകുന്നുവോ സത്യനോമ്പിന്റെ അർത്ഥം. ഹാ ഇതുകൊണ്ടു മാത്രം പൊരാ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്നുതക്കവയും നമ്മെകർത്താവിനോടു അടുപ്പിക്കുന്നവയുമായുള്ള ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലും നാം ഉയർപ്പുള്ളവരായി കാണപ്പെടണമെന്നും അപ്രകാരം കാണപ്പെടുന്നവർ ആകുന്നു സത്യനോമ്പുകാർ എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇവർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ എങ്ങിനെയുള്ളവർ ആയിരുന്നു എന്നു വിചാരിപ്പിൻ.

ഹാ ഇതിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ പാപിയാലക്കു പൊക്കുന്ന മനുഷ്യരെ അല്ല ബുദ്ധിയില്ലാ എന്നുള്ള ഏകവാക്യത്തിന്മേൽ ചാഞ്ഞുകൊണ്ടു മെങ്ങിന്റെ ജഡമൊഴികെ നിറുത്തുന്നതിന്നു നാം ദൈവിക രഹസ്യങ്ങളുടെ ശക്തിയെ കുറക്കുന്നതിന്നു തരമെന്നു കരുതി വിരട്ടും കൊടിയും കെട്ടി നടക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ വേഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്നവെന്നായ്കയും സമീപമില്ലാത്ത ആത്മാക്കളെ വഞ്ചിക്കുന്നവരായ ആത്മാക്കളല്ലാ. പിന്നെയോ കൃത്യമായിട്ടും സത്യമായിട്ടും അതിനെ ആചരിച്ചവരും തങ്ങളുടെ നേടങ്ങളെ മുഴുവനും വേണ്ടി എന്നാൽ തങ്ങളുടെ ജീവനത്രയെങ്കിലും കർത്താവിന്റെ വേഷമായിട്ടു ഉപേക്ഷിച്ചവരും അന്നേ സംകല്പങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുവരുന്നവരായ വിശുദ്ധയുടെയും അനുസരണത്തിന്റെയും മകൾ ആയിരുന്നു. എന്നു വിചാരിക്കാമൊ. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സംഗതികളെ യാതൊന്നിനെയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുകയല്ല എന്നു നട്ടിക്കൊണ്ടു ദൈവ വേഷധാരികളായിരിക്കുന്ന

വക്കു ജ്യോതിഷത്തെ വേദപുസ്തകവും (പുതിയ അതൂടി) സഹായിക്കുമായിരിക്കുമല്ലോ. (മത്തായി. ൧൭., ൨൧ മർക്കോസു ൯. ൨൧). ഹാ പ്രിയ സഭാമാതാമാരെ ഈ ജ്യോതിഷപുസ്തകമായിട്ടാകുന്നു വകവെച്ചിരിക്കുന്നത് ദൈവാന്മാവിനാൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഗതികൾക്കു ഒന്നിന്നൊന്ന വിപരീതമായി വരുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുവോ. ഒരിക്കലുമില്ല. എന്നാൽ ജ്യോതിഷത്തെ വേദപുസ്തകത്തിൽ പൂർവ്വാചാരം പ്രിയമാക്കിയ അന്യരും സംഗതികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവരവരുടെ ഭരണസംബന്ധമായുള്ള സംഗതികളെ പുലർത്തുന്നതിന്നു ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ക്രൂരകയൊക്കെയും ക്ഷമയോ ചെയ്യാവുന്നതും ക്രമപ്പുസ്തകമെന്നാണു വിചാരിപ്പാനുള്ളതു. എത്ര ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്ന ഒരു സംഗതി ഇപ്രകാരം വേദപുസ്തകത്തെപ്പോലെയോ ക്രൂരകയോ ക്ഷമയോ ചെയ്യാവുന്നവരുടെ ശിക്ഷയെന്നു കുന്നു. എന്നു വിചാരിപ്പിൻ. (വെളിവാട്ടു ൨൨. ൧൮. ൧൯) ഇതിനെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ടു പിതൃകരുണയുടെയും ശിക്ഷ ഇതു തന്നെയല്ലയോ എന്നുഭയമായിപ്പിൻ. ഹാ നാശത്തിലേക്കു വേദപുസ്തകത്തിൽ വീതിയുള്ളതും വഴി വിസ്മയമുള്ളതുമാകുന്നു. അതിനെ പിതൃകരുണയുടെ പലരാകുന്നു. എന്നാൽ ഭീവകലേക്കു വേദപുസ്തകത്തിൽ വീതികുറഞ്ഞതും പാതിൽ ഇടുങ്ങിയതുമാകുന്നു. അതിന്നു കണ്ടെത്തുന്നവരും മുതലാകുന്നു. എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതിന്നു പൂർണ്ണമുണ്ടോ, ഇപ്രകാരമുള്ള സംഗതികളിൽ സന്യാസി സത്യ വിശ്വാസ സഭയുടെ മകളായിരിക്കുന്ന നാം ഓരോരുത്തരുടെയും സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്ഷമയുണ്ടാകുമെന്നു വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകം വേദപുസ്തകം എന്നു പറയാൻ തക്ക നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നതു എത്രയോ പരിതാപകരമായ ഒരു വസ്തുതയാകുന്നു. അതിനാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സംഗതികളെ ഒക്കെയും പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കു തിരുവിൻ തിരുവിൻ. എന്നു നമ്മുടെ രക്ഷകൻ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ഹൃദയവായുക്കൽ വന്നു മുട്ടി വിളിക്കുന്നു. ഹാ അവനെ ശബ്ദം എത്രമധുരമായിരിക്കുന്നു. (തുടരും)

മലയാള ചിത്രത്തിന്റെ ഒരു സ്വപ്നം.

വേദപുസ്തക സമൂഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ചർച്ചകൾ എന്ന ജോഷിപ്പത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു മുഖപ്രസംഗത്തിന്റെ ചുരുക്കം കഴിഞ്ഞ ഇടവകപത്രികയിൽ ചേർത്തു ചിത്രത്തിന്നു ഒട്ടും രസിച്ചില്ലെന്നു കാണുന്നു. അജ്ഞാത സഭയിലെ ഒരു ശാഖയുടെ അഭിപ്രായം പകർത്തിയതിൽ മിത്രം അങ്ങോട്ടു ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു കാഴ്ചമായിത്തോന്നുന്നു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. ഹാ ജാകാർട്ടെ ഹർഷവരെ മലങ്കര സുറിയാനി സഭ അജ്ഞാതമായി പുസ്തകങ്ങളെ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മിത്രം പ്രസ്താവിക്കുകയും അതിലേക്കു തെളിവായി വലിയ മാർ ഭീവന്നാസ്ത്രോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ ബുക്കാനാൻ സാജിനു കൊടുത്ത പഴയ കയ്യെഴുത്തു വേദപുസ്തകത്തിൽ അജ്ഞാതമായി ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു രേഖകാണിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതു ഒരിക്കൽക്കൂടി സമലത്തു മിത്രം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായമിത്രാധിപർക്കു ഹൃദയം നിന്നു കിട്ടിയെന്നറിവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ക്രൈസ്തവർക്കു വേണ്ടി ആ പുസ്തകം പരിഭാഷയിച്ചിട്ടില്ല. വേദവെട്ടു പുസ്തകങ്ങളിലും മറ്റും വിചാരം വായിച്ചു കണ്ടതായി ലക്ഷ്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുമില്ല. തന്റെ മുൻപിപ്പി സാധിച്ചാൻ വേണ്ടി വായനക്കാരെ പലതും തെറ്റായിപ്പിടിക്കുന്നതു ചിത്രത്തിന്റെ പതിവാണ് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഇതും ആ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ്. ബുക്കാനാൻ മലയാളത്തു നിന്നു കൊണ്ടുവേരായ കയ്യെഴുത്തുപുസ്തകത്തിൽ അജ്ഞാതമായി പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ ഞങ്ങൾക്കു ഒട്ടും അധൈര്യമില്ല. ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു മിത്രം സ്വപ്നം കണ്ടെഴുതിയതു പോലെയാകട്ടെ. ക്രൈസ്തവ സമകലാശാലയിൽ ഉള്ള സുറിയാനി കയ്യെഴുത്തു പുസ്തകങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് സമകലാശാലയിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു ഞങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടു. അതിന്റെ

മലയാളചിത്രവും ഞങ്ങളും തമ്മിൽ നടത്തിയ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ സഭയോ
 ദരിദ്രിത്തിവച്ചു എന്നു തോന്നുന്നു. അടിയന്തര വിനാലും കാലം മീതെയിരിക്കുന്ന
 മൊഴി വ്രതത്തിനുമുമ്പായിരുന്നതായി കണ്ടുവന്നിരുന്ന സിദ്ധാന്തം ജന്മവണ്ണമു
 പേർക്കിട്ടു കളഞ്ഞതു എന്നുകൊണ്ടെന്നറിയുന്നില്ല. പത്ര സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു
 ഒരു ചിട്ടര സംഗത കൂടി പറയുന്നതിനുള്ള. അതുപറയുമ്പോൾ ചത്താട്ടും ക
 ണ്ടെന്നോ എന്നു വായനക്കാർക്കു തോന്നിയേക്കാം. ഞങ്ങളെയല്ല വായനക്കാരുടെ
 അറിവിനോടു ബന്ധി മാത്രം പറയുന്നു എന്നുയർച്ച.

സുറിയാനി സഭയെ ഒന്നടങ്കമായി അംഗീകാരസഭയിൽ ഉൾക്കൊള്ളണമെന്നു മി
 ഷ്യനറിമാർക്കു ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നെന്നു കണ്ടിപ്പോൾ സഭയിൽ അംഗീകാ
 രപരിമിതം നടപ്പാക്കുവാൻ വേദനയുണ്ടെന്നു മുമ്പാകെ അവർ റദ്ദ് ചെയ്താൽ ചെ
 യ്യതയായി ഒരുപക്ഷം പലരും ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. അങ്ങനെയൊരു മിഷ്യനറിമാർക്കു
 ഉണ്ടാകാം. പരിമിതം സമാധാനം പാലായനത്തിനുള്ളതും ഞങ്ങളുടെ മിഷ്യ
 നുകൊണ്ടു കടലി ഒരു സമാധാനം പറയുന്നതായി. സുറിയാനി പക്ഷത്തിൽ
 അംഗീകാര പരിമിതം നടപ്പാക്കുവാൻ വേദനയുണ്ടെന്നു മിഷ്യനറിമാർക്കു മറിഞ്ഞത
 ആരോ പറഞ്ഞുകേട്ടു എന്നതെ അങ്ങനെയൊരു മിഷ്യനറിമാർക്കു മുമ്പായിട്ടു
 യിലക്ഷ്യമില്ലെന്നു തീർന്നു മിത്രത്തിന്റെ സമാധാനം. പരിമിതം ഞങ്ങൾ മുമ്പ
 ടിപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷം ഞങ്ങൾക്കു കൂടെ വിശദമായ ഒരു ല
 ക്ഷ്യം കിട്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ അതു കൂടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. ഹൈന്ദവ സംസ്കൃ
 ത്തം പുസ്തകം ൧൦൭ാം പുറത്തു പറയുന്നതു. '... സഭയുടെ പരിമിതങ്ങൾ
 അവരുടെ (അതായതു മിഷ്യനറിമാരുടെ) സ്വന്തം തോതിനോടു പൂർണ്ണമായി യോ
 ജിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതോടുകൂടും. അവർ ഉദ്ദേശിച്ചതായി കാണുന്നു. ആദ്യമായി
 ഉണ്ടാക്കിയ മെനോസിനു ഒരുതരത്തിൽ പ്രവൃത്തിച്ചതു ജവർ വേദത്തെ വഴിയെ
 ന്ന നടത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ൧൧൨൦ാം മാണ്ടിടയ്ക്കുതന്നെ സുറിയാനി ആരാധ
 നക്രമത്തിനു പകരം ജംഗ്ലീഷ് പരിമിതം നടപ്പാക്കുവാൻ വിചാരമുണ്ടായി എ
 കിലും ഹൈന്ദവരുടെ കല്പനയാൽ അതു ഭേദപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. ഒടുവിൽ
 പറഞ്ഞപോലെ ഹൈന്ദവർ സ്വന്തം അഭിപ്രായമായിട്ടല്ല ഏഴുതിയറിക്കു
 ന്നതു. ൧൧൨൦ാം മാണ്ടിനു മുമ്പു ജവർക്കു മിഷ്യനറിമാരെയും മെത്രാ
 നെയും അവരുടെ വേലകളെ കണ്ടുകയ്ക്കു ചെയ്തു. ജോസഫ് എന്ന സാബിന്റെ
 പുസ്തകം ൭൭ാം വാല്യം ൩൨൩ാം പുറത്തെ ആധാരമാക്കിയാണു ഇതു പറഞ്ഞി
 രുന്നതെന്നും കൂടെ വായനക്കാർക്കു കേൾക്കേണ്ടതെന്നും അതിനാൽ ൧൧൨൦ം വെ
 കാളം മിത്രം സമാധാനം പറഞ്ഞതുപോലെ വഴികൾ പറഞ്ഞു മിഷ്യനറിമാർക്കു
 ഡിർശനം അറിവു കിട്ടിയതു. പരിമിത മിഷ്യനറിമാർ സാക്ഷാൽ ആഗ്രഹിച്ച
 സംഗതിതന്നെ ആയിരുന്നു എന്നും ഹൈന്ദവർക്കു ഉടനെ പിറ്റേദിക്കാൽത്തന്നെ
 ക്കിൽ ൧൧൨൩ം വെ കേട്ടു ൧൧൨൪ം തന്നെ ഉണ്ടായേനെ എന്നും സ്വപ്രകാരം
 കുന്നു.

സുറിയാനികൾക്കു ജംഗ്ലീഷ് മതത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സംഗ്രഹം പ്രൊസ്ട്രീലെ
 റിഡം അപ്പൻ കാണിപ്പാൻ മലയാളമിത്രം വേദകർമ്മങ്ങൾ മൊത്തത്തിലെ
 പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ അംഗീകാരസഭയും
 മെത്രാവിസ്മയസഭയും തമ്മിൽ ഉള്ള സമിതിയെ താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം താമര
 വൃക്ഷത്തിൽ വിശദിച്ചു. '... അംഗീകാര സഭ മിഷ്യനറിമാരാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന എ
 ന്നും മെത്രാവിസ്മയകാൽ മിഷ്യനറിമാർക്കു വ്യത്യസ്തം നീക്കിയാൽ ഉ
 പദേശങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും അവർ തമ്മിൽ സംരംഭം ചെയ്തു വ്യത്യസ്തമായി
 ല്ല. ഒരു അംഗീകാര സഭക്കാരൻ മറ്റൊരാളെ പള്ളിയിൽ പോയി ആരാധനയി
 ൽ സംബന്ധിച്ചാൽ അവരുടെ പ്രതിമയ്ക്കു ആമെൻ ചൊല്ലുവാൻ യാതൊ
 രു പ്രയാസവുമില്ല. '... എന്നാൽ അംഗീകാര സഭയും കിഴക്കിനടുത്ത സഭകളും
 തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇതുപോലെല്ല. കിഴക്കിനടുത്ത സഭകളിൽ പലരുടെ
 ദേശങ്ങളും മൂല ചരങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു അംഗീകാര സഭ വിശ്വസിക്കുന്നു. '... അ
 ഉപദേശവ്യത്യാസം അംഗീകാരകാൽ മെത്രാവിസ്മയകാൽ തമ്മിൽ ഇല്ല.'

മിത്രാധിപരുടെ '... അഭിപ്രായം അബദ്ധമാണെന്നു ഞങ്ങൾ അന്നു കാ
 ണിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ജവർക്കു ഒരു അറക്കുകൻ പത്രത്തിൽ കണ്ട ഒരുഭാഗം ക്ര
 ടെതപ്പെട്ടു ഉൾക്കുന്നു. ഒരു അംഗീകാരപാദ്രി ഏഴുതിയറിക്കുന്നു. 'മിസ്മർ'

